

Dinsdag 13 Mei - 7.30 uur - Ramp Dag

Bijgedragen door Yvonne
 Friday 16 May 2008
 Laatst geupdate op Friday 16 May 2008

Dinsdag 7.30 uur Blijkbaar heb ik Pinksteren te veel gelachen, weten jullie nog, God spraak tegen mij, lach.....7.30 telefoon van Martin. Jullie weten nu al dat er weer iets is gebeurd en zo was het ook. Mijn handen trilden dermate toen ik opnaam dat ik bijna het telefoon niet kon vasthouden. Het volgende is gebeurd: Martin en Sjonnie zijn om 7 uur s'ochtens vrolijk en met goede zin van de camping vertrokken in richting Marines. Ze hadden weer behoorlijke heuvels voor zich die ze naar boven moesten maar allebei waren uitgerust en vrolijk tot 7.30 uur in de beurt van Haravilliers (ca. 5 km van de vertrekplaats). Daar gebeurde de ramp! Het linke voorwiel hing scheef en Martin kon niet verder rijden met de kar. Martin stonden de tranen in de ogen en zat verpletterd aan de straat. Ik zei tegen hem, kom eerst tot rust, ik overleg wat we kunnen doen. In de tussentijd met John overlegt wat Martin kon doen om het wiel weer gangbaar te krijgen. Heen en her gebeld. John zei: trek de moeren nogmaals aan en dat heeft Martin gedaan. Het wiel was weer recht en Martin heeft Sjonnie weer ingespannen, kar gepakt en om 8 uur zijn ze verder. 8.15 telefoon van Martin ik was net in begrip naar de zaak te gaan, Martin wat is, vroeg ik hem. Hij kon bijna niet spreken want het wiel hing er weer scheef! Mijn hele lichaam trilde maar ik moest natuurlijk rustig blijven en hem enigzins moed toespreken. Na overleg met John besloten, dat onder de kar 2 complete, nieuwe velgen voor de voorwielen moesten. Van 10 tot 15 uur hingen wij met zijn drieën (John, Petra en ik) aan de telefoon - net als in een callcenter - iedereen met een lijst van bromfietswinkels, om aan 2 velgen 16 inch te komen. Ook de ANWB gebeld of zij niet in Frankrijk konden helpen. Toen de dame van ANWB weer vroeg, welk kenteken de kar heeft, heb ik het hoorn neergelegt. Dus Karin begon in Frankrijk naar winkels te zoeken, die 2 velgen 16 inch op voorraad hadden, wij verder zoeken in Nederland. Nadat wij ca. 150 winkels (in de omgeving van 50 km) afgebeld hadden, was er een (in R'dam) die deze velgen op voorraad had. Maar ze verkochten niet aan particulieren alleen aan bromfietswinkels. Da zaten we dan met onze woede. Daarmee kwamen we natuurlijk niet verder, we hadden 2 bromfietsvelgen 16 inch (worden niet meer gemaakt) nodig. Toen schoot mij de winkel binnen, waar ik zaterdag's (voor Pinksteren) de banden had gekocht. De man kende ja al het verhaal met de kar en Martin. Dus hem gebeld om te vragen of hij de groothandel - die de velgen op voorraad hadden - wilde bellen dat John kwam om ze af te halen. Hij zei spontaan ja. Aardig mens. John om 14 uur in de auto na Rotterdam, velgen halen. Maar ze moesten natuurlijk nog naar Frankrijk. Omdat Cees (onze monteur) bij de belgische grens zat, wilde John de velgen na hem brengen en Cees dan naar Martin rijden. Jullie zien in het organiseren van een Nederland-Frankrijk-Koeriersdienst worden wij steeds beter. Misschien moet ik dat als nieuwe dienstverlening in onze zaak opnemen. Inmiddels was het 15.30 en John had 2 velgen 16 inch. Heel mooie rode, horen eigenlijk onder een italiaanse bromfiets, die sinds 1990 niet meer gebouwd worden. De ponykar ziet nu een beetje grappig uit. Voorwielen met rode velgen, achterwielen in knalblauw. Maar zo kunnen de mensen Martin en Sjonnie niet overzien als ze weer ergens aan de rand van een straat zitten. Grapje hoor. als er nu nog zoiets gebeurd kunnen ze mij wegbrengen naar een inrichting. Dinsdag 16.00 besloten dat Cees eerst de volgende ochtend (woensdag 15 mei), de velgen na Martin zou brengen, want anders zou hij eerst om 22 uur bij Martin zijn en dan is het al donker. Martin gebeld, die door een Fransman was geholpen en bij hem met Sjonnie mocht staan. Sjonnie had weer een wei waar ook paarden van de man staan. Martin mocht in de schuur slapen. Hij had weinig te eten (nog een paar resten van maandag) maar daar moet men als Pelgrim aan wennen want het is geen CRUISE-TOCHT! Om 21.30 nog even met hem gebeld, moed gemaakt en dan zijn we alle - na deze verschrikkelijke dag gaan slapen. Natuurlijk niet zonder nog 2 kaarsjes voor de Madonna's aan te steken en te bidden. Want lachen doe ik niet meer, ik ben nu bijgelovig. Jullie herinneren zich de uitspraak: God spraak tegen mij: Lach, het zou erger kunnen komen. Ich lachte, en het kwam erger! Wordt vervolgt.